Diumenge 5 (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 5,1-11): I s'esdevingué, quan la gent s'aglomerava al seu voltant [de Jesús] per a escoltar la paraula de Déu i ell s'estava dret junt al llac de Genesaret, que veié dues barques parades a la vora del llac. Els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes. Pujà en una de les barques, que era de Simó, i li va demanar que l'apartés una mica de terra, i assegut, de la barca estant, ensenyava les multituds.

Quan acabà de parlar, digué a Simó: «Guia mar endins, i caleu les vostres xarxes per a la pesca». Simó li contestà: «Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit sense agafar res, però en la teva paraula calaré les xarxes». Ho van fer i reuniren una gran quantitat de peixos, i les xarxes se'ls esquinçaven. Feren senyes als companys que eren a l'altra barca perquè vinguessin a ajudar-los. Vingueren i ompliren les dues barques, de tal manera que gairebé s'enfonsaven. I havent-ho vist Simó Pere, es llançà als genolls de Jesús, dient: «Aparta't de mi, que soc un home pecador, Senyor». És que l'estupor s'havia apoderat d'ell i de tots els qui eren amb ell per la pescada dels peixos que havien fet; i de manera semblant també Jaume i Joan, fills de Zebedeu, els quals eren socis de Simó. I Jesús digué a Simó: «No tinguis por, d'ara en endavant seran homes que agafaràs». I tornades a terra les barques, deixant-ho tot, el seguiren.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Però en la teva paraula calaré les xarxes»

Mn. Blas RUIZ i López
(Ascó, Tarragona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens ofereix el diàleg, senzill i profund a la vegada, entre Jesús i Simó Pere, diàleg que podríem fer nostre: enmig de les aigües tempestuoses d'aquest món, ens esmercem en nedar contra corrent, tot buscant la bona pesca d'un anunci de l'Evangeli que obtingui una resposta fructuosa...

I és aleshores quan ens cau a sobre, indefectiblement, la dura realitat; les nostres forces no són suficients. Necessitem alguna cosa més: la confiança en la Paraula d'aquell que ens ha promès que mai

no ens deixarà sols. «Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit sense agafar res, però en la teva paraula calaré les xarxes» (Lc 5,5). Aquesta resposta de Pere la podem entendre en relació a les paraules de Maria a les noces de Canà: «Tot el que us digui, feu-ho» (Jn 2,5). I és en el compliment confiat de la voluntat del Senyor quan el nostre treball resulta profitós.

I tot, malgrat la nostra limitació de pecadors: «Aparta't de mi, que soc un home pecador, Senyor» (Lc 5,8). Sant Ireneu de Lió descobreix un aspecte pedagògic en el pecat: qui és conscient de la seva naturalesa pecadora és capaç de reconèixer la seva condició de criatura, i aquest reconeixement ens posa davant l'evidència d'un Creador que ens ultrapassa.

Solament qui, com Pere, ha sabut acceptar la seva limitació està en condicions d'acceptar que els fruits del seu treball apostòlic no són seus, sinó d'Aquell de qui se n'ha servit com d'un instrument. El Senyor crida els Apòstols per a ser pescadors d'homes, però el veritable pescador és Ell: el bon deixeble no és més que la xarxa que arreplega la pesca, i aquesta xarxa solament és efectiva si actua com ho van fer els Apòstols: deixant-ho tot i seguint el Senyor (cf. Lc 5,11).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «[Es tasca dels fills de Déu] procurar que tots els homes entrin a gust en les xarxes divines i s'estimin uns als altres (...). Acompanyem Crist en aquesta pesca divina» (Sant Josepmaria)

- «Qui confessa Jesús sap que en la vida no pot acomodar-se en el benestar, sinó que ha de córrer el risc d'anar mar endins» (Francesc)

- «Davant la proximitat atraient i misteriosa de Déu, l'home descobreix la seva petitesa (...). Davant els signes divins que Jesús realitza, Pere exclama: 'Aparteu-vos de mi, Senyor, que sóc un pecador' (Lc 5,8)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 208)